

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΕΟΡΓΚ ΒΙΛΟΒΙΤΣ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΖΗΛΟΥ

ΡΙΝ πη τή γνώμη του, ο Πιέρ Κομαργκάν έκανε μερικά βήματα προς τα πίσω, στήριξε καλύτερα το κρυστάλλινο μονόκλ στο μάτι του κι έβριξε μία ματιά στο έπιπλο, που του εξέθειασε ο έμπορος. "Επιπτα, πήρε την απόφασι και τού ειπε: —Ναι, έχεις δικρη... Εινε πολυ ωμορφο! Οι φίλοι μου δεν με γέλασαν... Εινε πολυ-πολυ ωμορφο!..

—Μά τί σάς έλεγα τόση ώρα!... Κι ύστερα, μιά τέτοια ευκαιρια δεν παρουσιαζεται κάθε μερα, δεν εινε έτσι; τού ειπε ο έμπορος.

—Νομιζετε; τού απάντησε ο Πιέρ Κομαργκάν, μ' ένα αινιματικό χαμόγελο. "Εγω, ωστόσο, ξερω πολυ καλά ότι υπαρχει και μιά άλλη ντουλάπα, ακριβώς σαν κι αυτη, εδώ στη γειτονια σας. "Ω, θυμάμαι πολυ καλά! Μπωρδ! μάλιστα να σας πω και τ' όνομα τής κυριας που τήν έχει... Εινε κάποια κυρια Σαρντιέ..."

Ο Πιέρ Κομαργκάν πρόφερε αυτό τ' όνομα με μιά προσποιητη αδιαφορια. Δεν ήθελε διόλου να φανερωση τα μυστικά του σι αυτών τον ξένο. Μά ήταν τρομαρά ματαόδοτος και με μιά λαμπερη ματια, γεμάτη πουνηρα, έδωσε στον έμπορο να καταλάθη ότι αυτη η κυρια ήταν άλλοτε φιλη του.

Ο έμπορος τότε, μ' ένα πρόσωπο που λαμποκοπούσε από τη χαρά, τού φώναξε, τρίτοντας τα χερια του: —"Α! Τι συμπτωσις! Τι συμπτωσις! Η κυρια Σαρντιέ, μόλις γύρισε από ένα μακρινού ταξειδι, πούλησε όλα τα έπιπλα της, για να έγκρασταθη ο' ένα ούλτρα μοντέρνο διαμερίσμα. Αυτή τήν κυρια Σαρντιέ λοιπόν αγόρασα εγω αυτη τήν ωμορφη ντουλάπα..."

—Αληθεια; έκανε καταπληκτος ο Πιέρ Κομαργκάν. Για φαντάσου!... Τι δικρη που έχουν, όταν λένε ότι ο κόσμος εινε τόσο μικρός!

Κι έπειτα πήγε κοντά στην σκαλιότη ντουλάπα και χαιδέψε με τ'ό χερι του τήν κλειδαρια της. Το πρόσωπό του ειχε μιά παράξενη έκφρασι τρόμου και θριαμβου μαζί.

Ο έμπορος νόμισε ότι ο πελάτης του ήθελε να δη κι από μέσα τη ντουλάπα και τού εξήγησε: —"Εχει χαθη το κλειδι της κι' εγω, ξερετε, δεν εφτιαξα άλλο. Ολω να τήν πούλησω έτσι κλειστη αυτη τήν ντουλάπα. Ποιός ξερει... Μπορει να παρουσιαση καμια μικρη έκπληξι στον αγοραστη της... Εινε γεμάτη! Απο τι; Δεν έχω ιδεα! Μπορει να εινε και τιποτε πράγματα αξιας... Μπορει να εινε παλε και τιποτε "σουβενίρ"... Έσεις που ξερετε τήν κυρια..."

—Ναι, τήν ήξερα... έκανε χαμογελώντας ο Πιέρ Κομαργκάν. Αυτός όμως δεν εινε λόγος για ν' αγορασω και πανάκριβα αυτη τή ντουλάπα... "Ας εινε ωστόσο... Με καταφερε... Εισατε εινε πολυ έξυπνος έμπορος!... Η ιστορια τού χαμένου κλειδιού και των "σουβενίρ" με σκανδαλιζει... Στείλτε τήν ντουλάπα στο σπίτι μου... Μά θα τήν αγορασω μοναχα όταν μάρωσι τι έχει μέσα... Θα τήν ανοίξω, θα κρατήσω ό,τι μου άρεσει και θα σας στείλω πίσω τ' άλλα πράγματα... Είμαστε σύμφωνοι; —Μά, φυσικά! Έκανε ο έμπορος. Πάντα συμφωνούμε εμεις οι δυο κ. Κομαργκάν..."

Εκείνος τότε, με το ιδιο αινιματικό χαμόγελο στα χείλη, έβριξε μιά τελευταια ματια στην ντουλάπα και βγήκε από το μαγαζι του εμπόρου.

Κρατώντας το ποτηρι στο χερι—ήταν το έκτο!—ο Πιέρ Κομαργκάν κτύπαε τους φίλους του, που ειχε προσκαλέσει στο νέο του διαμερίσμα, μόλις γύρισε από το μακρινού του ταξειδι. —"Επι τέλους, είμαστε παλι μαζί, αγαπητοί μου! φώναξε ολόχαρος. Ποσα χρόνια πέρασαν λοιπόν από τη μερα, που σας παρατήσα για να γυρισω τον κόσμο, μαζί με τη Σιμόνη Σαρντιέ; Πέντε; "Α, βέβαια! πέρασαν πένε ολόκληρα χρόνια! Ο έρωας, φίλοι μου, μās σπρώχνει πάντα να κάνουμε τις μεγαλειτερες πράξεις της ζωής μας! Τι συλογισμοικτα άρα γε τη μερα που μάβαθε ότι έφυγα μαζί με τη Σιμόνη;... Κι' όμως, κανεις σας δεν ξερει πώς αρχισε αυτη η περιπέτεια..."

—"Εμπρός! Πές μας, πές μας γρήγορα! φώναζαν ανυπόμονα οι φίλοι του. Γι' αυτό μās κάλεσεσ εωδ περα: Για να μās διηγηθής τήν περιπέτεια σου!..."

Ο Πιέρ Κομαργκάν, μ' ένα χαμόγελο θριαμβου, εσαπλώθη με τιδ άνασταυτικά στην πολυθρόνα του: —

—Σας δινω το λόγο μου, τούς ειπε, ότι δεν είχα καμια πρόθεσι να σας διηγηθώ τήν ιστορια μου. Τα είχα ξεχάσει πειά όλα... Μά, να, σημερα ακριβώς, βρήκα κάτι που με σκανδαλισε... Βλέπετε αυτη τήν ντουλάπα, τού μοι τήν έφεραν εδώ και λ'όλη ώρα; Θα τή θυμηθήςτε πολυ εύκολα, γιατί τήν έχετε ξαναβιδη; "Ηταν στο σπίτι της Σιμόνης! "Ε, λοιπόν, αυτη η ντουλάπα έγινε η σουνεχοσ μιάς παράξενης και κωμικοτραγικης περιπέτειας... Υποθέτω ότι ξερετε πολυ καλά ότι, έκτος από μένα, έκανε και κάποιος άλλος κόρτε στη Σιμόνη, θυμάστε ποιός; "Ο μικρός Ντυρενουά! "Η κυρια, βλέπετε, οιασκαδαζε και με τούς δυο μας κεντρίοντας τη ζήλια σας. "Ενα βράδυ, μπαίνοντας εσφαικά στο διαμερίσμα της για να τήν πάρω να πάμε σε κάποιο τοά, εσχημάτισα τήν έντυπωσι ότι είχα διακόψει ένα θελκτικό "τέτ-α-τέτ" της Σιμόνης με τον Ντυρενουά! Μπορειτε τώρα να φαντασθήτε τόν θυμό μου. "Ελύσασα κυριολεκτικώς. Μά συγκατηθήκα κι' άρχισα να φέρνωμα με μεγάλη ευγένεια στη Σιμόνη, μόνο και μόνο για να μπορέσω ν' ανακαλύψω που ειχε κρυψει τόν αντιζήλου μου. "Ε, λοιπόν, μη σας φανη παράξενο... "Ο Ντυρενουά ειχε τρυπάσει μέσα σ' αυτη τή ντουλάπα!... Μά να! "Εδώ μέσα!... "Όταν βεβαιωθήκα γι' αυτό, μοι ήρθε μιά σατανική ιδεα... Γύρισα δυο φορές το κλειδι της ντουλάπας χωρια να με δη η Σιμόνη, τού έβαλα στην τσέπη μου κι' ύστερα της έκανα μιά σκηνη "ηλωτυπιας, τής μιλήσα αυστηρα, για να τήν τρουάξω και να τρομοκρατήσω και τόν Ντυρενουά, που μ' άκουγε μεσ' από τη ντουλάπα... Τέλος, για να μη σας ζαλιώω με τις λεπτομέρειες, έπεισα τη Σιμόνη να φύγη μαζί μου για ένα μακρινού ταξειδι στην Αιγυπτω. Είμαι αρκετά πλούσιος κι' ένα ταξειδι μαζί μου, ήταν το πιο τρελόο όνειρο της Σιμόνης... Τήν πήρα λοιπόν και φύγαμε άμέσως από το διαμερίσμα της, τήν έπιγα στο δικό μου κι' ύστερα από μιά ώρα, ταξειδεύσαμε με το έξπρες για τη Μασσαλια!... "Ο Ντυρενουά θά ήταν δίχως άλλο ακόμη μέσα στην ντουλάπα... Δεν ξερω τώρα πώς τα καταφερε και βγήκε από εκεί μέσα, μά φαντάζομαι, φίλοι μου, τη λύσσα του... "Α, "Εγω σ'ό θέσι του θά έσοκαζα από το κακό μου!..."

Οι φίλοι του, που άκουαν προσεχτικά τήν ιστορια, κυτάγηκαν μ' ένα περιεργό βλέμμα. Τι είχαν πάθει λοιπόν όλοι τούς; Γιατι αυτές η τραμαγμένες ματιές;

—"Ελάτε, γιατί γουρλώνετε έτσι τα ματια σας; τούς φώναξε ο Πιέρ Κομαργκάν. Θα είδατε δίχως άλλο τόν Ντυρενουά και θα σας διηγηθήκε πώς βγήκε μέσα από τη ντουλάπα..."

—"Όχι... δεν τόν είδαμε... τού απάντησε με βραχνή φωνή ένας από τούς φίλους του. Κανεις μας δεν ξαναείδαε πειά τόν Ντυρενουά. Και γι' αυτό ακριβώς μās κατατρόμαξε η ιστορια σου! "Ο Ντυρενουά χάθηκε από έκείνη τη μερα!... "Εμεις νοιζάμε ότι ειχε πάει στον Καναδά, κοντά στους γονεις του!..."

—Μά τί λέτε; Τρελλαθήκατε; φώναξε, κατάχλωμος, ο Πιέρ Κομαργκάν. Κάποιος τότε ψιθύρισε: —Μήπως έμεινε μέσα στη ντουλάπα!..."

Αυτά τα λόγια τάραξαν τόν Πιέρ Κομαργκάν, σαν να δέχτηκε ένα κρου τούς. —"Εισαο τρελλός! φώναξε με πνιγμένη φωνή. "Ο Ντυρενουά θά βγήκε δίχως άλλο από τήν ντουλάπα... —Κι' όμως, εμεις δεν τόν ξαναείδαμε πειά... Για άνοιξε λοιπόν τη ντουλάπα σου άγόρασε!"

Ο Πιέρ Κομαργκάν θυμηθήκε άμέσως τα λόγια του εμπόρου κι' όπως ήταν και λιγάκι πιωμένος, πήγε να τρελλαθη από τη φρικη του. —"Θεέ μου! Θεέ μου! ψιθύρισε. Που έχω το κλειδι; Το είχα πάρει τότε μαζί μου!..."

—"Ανοιξε τη ντουλάπα! "Ανοιξε τήν... φώναζαν οι φίλοι του. "Ο Πιέρ Κομαργκάν βρήκε το κλειδι κι' άνοιξε το βαρύ εκεί-

Τής έκανα μιά σκηνη ηλωτυπιας, τής μιλήσα αυστηρά...

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Πρέπει να ξέρετε πρώτα-πρώτα, ότι το σαπούνι είναι το πιο επιηκό είδος για την καθαριότητα και την καλλονή της επιδερμίδος.

Έπομένως, το λουτρό με σαπούνι είναι εξαιρετό για την διατήρηση του δέρματος, υπό τόν θρόν όμως, μετά το σαπούνι, να παρατείνεται για λίγα λεπτά, την παραμονή σας στο νερό.

Το λουτρό με πίστουμε ξηραίνει το δέρμα και αφαιρεί απ' αυτό όλα τα καλικά στοιχεία, με τα οποία είναι γεμάτοι οι πόροι της επιδερμίδος.

Το άμυλωδες λουτρό μαλακώνει την επιδερμίδα και το λουτρό με τζελatina ή με ψαρόκολλα δίνει στο δέρμα ελαστικότητα και λιπαρότητα.

Το άλκαλιοχο λουτρό (250 γραμ. carbonate de soud μέσα σ' ένα γεμάτο λουτήρα) καθαρίζει το δέρμα και το προσφυλάει από τα εξανθήματα και τα σπυράκια.

Το θειούχο λουτρό, το οποίο πρέπει να προετοιμάζεται σε λουτήρα σμαλτωμένο, (80 ως 100 γραμμάρια τριθειούχου ποτάσας), καταπολεμεί άποτελεσματικώς την άναμια.

Το άρσενικοχο λουτρό, (5-10 γραμμάρια άρσενικούχου οξέος) ελαττώνει τούς πόνους των ρευματισμών. Άρσενικοχο λουτρό όμως δεν πρέπει να κάνετε, πριν συμβουλευθήτε τον γιατρό σας.

Η γυναίκες προσούν ευαίσθητα νεύρα, καλόν είναι να προσθέτουν στο συνηθισμένο λουτρό τους ένα γιλιόγραμμα μαγειρικού άλατος.

Η γυναίκες, τέλος, που έχουν γερή κράση, ώφελούνται άρκετά με το κοινό λουτρό.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Όπου δεν φτάνει ή λειοντή, προστίθει και η άλωπεκή. Λύσανδρος σοφιστής

Δέν πρέπει να παινεύη κανείς ούτε τούς άνδρες, που μοιάζουν με τις γυναίκες, ούτε τις γυναίκες που μοιάζουν με τούς άνδρες. Σόλων

Έχασες μιά ώρα; Προετοιμάσε μιά δυστυχία για τόν μέλλον. Ναπολιέων

Συμφερότερο είναι τρέφης δυο παιδιά, παρά ένα ελάττωμα. Φραγκλίνος

Ό δειλός άντρας τόν παλιό φίλο του κάνει πώς δέν τόν ξέρει. Ησίοδος

νο και σκαλιστό έπιπλο. Τό θέσμο που παρουσιάσθηκε τότε έμπορος τούς, ήταν άνατριχιαστικό. Ό Πιέρ Κομαργκάν, τρέμοντας, σύγκομος και χτυπώντας τα δόντια του από τή φρίκη, αντίκρισε με γουρλωμένα μάτια μέσα στη ντουλάπα ένα σκελετό!...

Τήν άλλη μέρα, ένας φίλος του Πιέρ Κομαργκάν εξιστορούσε στή λέσχη τήν τραγική περιπέτεια του με τή Σιμόνη, τή ντουλάπα και τόν σκελετό. Από τή διπλανή αίθουσα τόν πετάχθηκε ένας λεπτός και μικρόσωμος νέος και φώναζε στό φίλο του Κομαργκάν:

—Έμπρός, εξακολουθήστε τήν ιστορία σας! Τι έκανε ό Κομαργκάν, μόλις είδε τόν σκελετό; "Έτρεμε; Είχε χλωμιάσει;... Τόν είχε περιλούσει κρύος ιδρώς; "Ηθελε να πάη να παραδοθή στήν "Άστυνομία;... "Α! "Επί τέλους! Τόν έκδικήθηκα! Κι' έσεις, φίλοι μου, με βοηθήσατε! Σας ευχαριστώ! Πρέπει επίσης να χρεωστώ εύννομοσύνη και στόν έμπορο, τόν όποιο πλήρωσα για να πουλήση στόν Κομαργκάν τήν ντουλάπα... "Εγώ είχα θάλει μέσα τόν σκελετό!... Χά! Χά! Χά!... Το έσπασα τή γοητή του φιλαράκου... "Επί τέλους! Τόν έκδικήθηκα!... Τόν έκδικήθηκα!...

Κι' ό διαβολέμένος Ντυνενοουά—γιατί αυτός ήταν ό λεπτός και μικρόσωμος νέος—είχε σκάσει στό γέλιο. ΓΚΕΟΡΓΚ ΒΙΛΟΒΙΤΣ

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

"Ένας πρωτότυπος λαοπόδτης. Πώς τιμώρησε τόν άστυνδρο—είσαγγελέα. Κλέφτα, κλέφτες, κλέφται. "Όπου ό κ. είσαγγελευς ζητά συγγνώμη. "Ό Μέγας Πέτρος πρό τόν άνδριάντος του Ρισελιέ. "Ό Λουδοβίκος 14ος και ό Ριπουάλδ. Πώς παντρεύθηκε ό φεβερές και τρεμερές Βίσαρκ, κτλ.

Πρότεροι, ένας λαοπόδτης, που γιά πρώτη φορά συνελήφθη, ζήτησε από τής δίσης τόν στόν Γενικό Εισαγγελέα τού Παρισίου ένα γράμμα και τόν παρακάλεσε να μόν τόν δάσσουν, όρκιζόμενος ότι θά διοσφωνόταν. Ό Γενικός Εισαγγελέας, όμως, άπόρησε τή αίτησή του, ή δίση έγινε, αλλά μετά έξη μήνες τού έλεφαν τόν πορτοφόλι του και τόν περισσότερο, ό κλέφτης τού έστειλε τήν άλλη μέρα τά ρούχματα μέσα σε ένα φακέλλο! "Ό Εισαγγελέας τάσασε. Τήν τρίτη μέρα ό παράξενος λαοπόδτης τούσασε άλλο κάψ. "Έβλεπε τά ποδρα τού κ. Εισαγγελέας και τού άφησε τήν χωστή ποσοθήρη του. "Έξω φρενών πλέον ό Εισαγγελέας, έγραψε σ' ένα χαρτί τήν έξής σημείωση:

«Άφησε τά άστεια, γιατί άλλοίωςτκα θά πιστέψω πως είσαι βλάκας».

Τή σημείωση αυτή τήν έβαλε μέσα στό πορτοφόλι του. Τήν άλλη μέρα δέ, ενώ παρακαλοσθόσε κάποια στανάλη, έβγαλε τόν πορτοφόλι του και βρήκε μέσα σ' αυτό τήν έξής σημείωση: «Δέν είμαι καθόλου, μα καθόλο βλάκας! Πρέπει να μου ζητήσετε μάλιστα συγγνώμη για τόν βαρύ λόγο που μου είπατε. Σας έδωσα μερικά δείγματα τής τέχνης μου, για να σας δείξω τι είμαι άξιός να κάμω. Κι' όμως, άν μου ζητήσετε συγγνώμη για τή λέξι "βλάκας", θά πάψω να κλέβω τόν κόσμο και θά γίνω τίμιος άνθρωπος».

Ό Γενικός Εισαγγελέας κατάλαβε τότε ότι επρόκειτο για τόν λαοπόδτη που τούχε ζητήσει από καρού να μήν παρασημηθή σε δίση, και τούγραψε τόν έξής σημείωση:

«Συγγνώμη! Είστε σπουδαίος. Γίνετε τίμιος άνθρωπος. Αυτό θά μ' εχάριστη πολυ».

Πράγματι, ό έκκεντρικός λαοπόδτης έκάρτισε τόν λόγο του, έπαψε να κλέβη κι' έγινε τίμιος άνθρωπος.

Ό Μέγας Πέτρος της Ρωσίας, μόλις βρέθηκε κάποτε μπροστά στόν άνδριάντα τού καρδινάλιου Ρισελιέ, τόν άγκάλιασε και φώναζε:

—Μεγάλε άνδρα, άν ζούσες σήμερα, θά σου έδινα τόν μου βασιλείο μου, για να με διδάξεις πώς πρέπει να κυβερνήσω τόν άλλο μου!

Κάποτε ό Λουδοβίκος 14ος έδωσε μερικά ποιήματα τόν στόν περιφημο ποιητή Μπουαλιό και ζήτησε τή γνώμη του γ' αυτά.

—Μεγαλειότατε, τού είπε ό Μπουαλιό, άφοι διάβασε τά ποιήματα τού βασιλέως, Είσαστε παντοδύναμος. Θελήσατε να γράψετε...άτεχνους στίχους, και τόν πετύχατε!...

Νεαρός άκόμη ό αρχικαργαλιάρης Βίσαρκ, είχε φήμη θερμοκεφάλου και βίαιου άνθρώπου. Γι' αυτό, παρ' όλο τόν μεγάλο μέλλον, τού έλεσαν σ' αυτόν οι γονείς κορισπών σε ήλιετία γάμου, και παρ' όλο τόν άριστοκρατικό τής καταγωγής του, δειχόντουσαν πολυ δισταχτικοί, προκειμένου να τόν κάμουν γαμπρό τούς!...

Μιά έποχη ό Βίσαρκ βρισκόταν στό Ρέινφελδ. Έκει, σε μιά δεξίση, γνώρισε τήν κόρη τού κ. Ποντιζάμιο, και χωρίς καν να τού συστήσουν τόν πατέρα της, πλησίασε και τού είπε με άπότομο ύφος:

—"Η κόρη σας είναι θελκτική... Με δέχαστε για γαμπρό σας;... Συγγνωμένος για τόν άπότομο αυτό ό κ. Ποντιζάμιο, πθόρησε: —Πολυ ευχαριστός... Μεγάλη μας ταγή... "Αλλά...

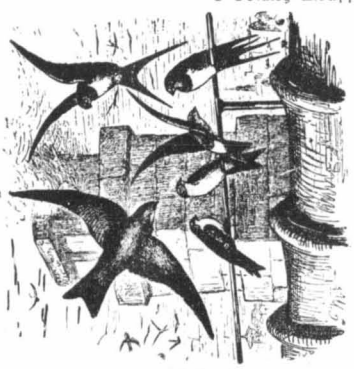
"Έμεινε όμως με τόν κάλλός! Γιατί έξάλωσε από τή χαρά του, ό Βίσαρκ τόν άφησε στη μέση πλησίασε τήν δεσποινίδα αυτή—με τή όποια άλλωστε από ώρα άλλαζε τρεμερές ματιές άμοιβαίας φιλαρσκείας—κι' άρπάσσόντας τήν άνωστή από μπάτσο του, τής έδωσε τόν κανονισμένο φίλ τόν άραβόστων στό μέτωπό της!...

Φυσικά, κανείς δέν τώρησε να τού υποδείξει τόν άποιο τής συμπεροφοράς του κι' ό εστιχόμενος γάμος τούς έγινε άν λίγους μήνες.

Τήν άφελή κι' εύφρεστή στραταρχία Λεφερό, τήν περιφημη «Κυνία Δέν Με Μείλιε», έπισκέφθηκε μιά μέρα ένας νεαρός όσο και φιλικός θαυμαστής της, διηγούρος. Εμπόδιοντάς τήν δέ να άσχοληθή με τόν νοκομικροί της, τής έξεβόλιε με τρόπο τόν τριμερό θαυμασιού τω έπί πολλή ώρα, στολίζοντας τή σημαία του μ' ένα σωρό έξυπνες φράσεις. Τότε ή στραταρχία, για να τόν ξεφορτωθή έπιτέλους, τού είπε:

—Ω, φίλτατε μου, πόσο είναι εύχάριστο να μιλάη κανένας με πνευματώδεις άνθρώπους! Σκεφθήτε ότι ήρθατε άπ' τά ήμερομάτα σχεδόν και τόρα κοινοτεί μεστέρι, χωρίς να καταλάβω πώς πέρασε ή ώρα!...

Ό φλαβός έπισκέπτης ύποκλήθηκε και πήρε τόν...κατεπλάου του, γιατί κατάλαβε τόν ύπαινωμό της κ. Λεφερό.

Η οικονομική σελίς, λόγω πληθώρας ύλης, στό προσεχές φύλλο.